

Daniel
Zastavení sedmé
Da 9,20-27

1. Nedokončená modlitba (verše 20-23)

Daniel se ještě modlil, když tu byl vyrušen. Vyrušil jej Pán Bůh příchodem svého posla. Už podruhé se tak Daniel setkal s Gabrielem (poprvé o něm čteme v Da 8,15n). Jeho jméno se objevuje ještě v souvislosti s narozením Jana Křtitele a s narozením Pána Ježíše. Zacharjášovi zvěstoval narození Jana (L 1,19). Panně Marii narození Ježíše (L 1,26). Gabriel přišel Danielovi posloužit výkladem Jeremjášova slova, které Daniel prve před svou modlitbou četl. Boží posel Danielovi sděluje, že je vzácný Bohu. Slovo “vzácný” (ČEP, H. CHAMŮDŮT, v. 23) souvisí se slovesem CH-M-D, které má význam “dožadovat se, být žádostiv, dychtit”. Daniel zde představuje typ lidí, po kterých Bůh touží a v jejichž blízkosti se rád zdržuje. Jsou to lidé, kteří berou Boha vážně. Jsou to lidé, kteří se Boha bojí. Takovým lidem Bůh rád odhaluje svá tajemství. A to zde právě Bůh skrze svého posla činí. „*Hospodinovo tajemství patří těm, kdo se ho bojí, ve známost jim uvádí svou smlouvu.*“ (Ž 25,14 ČEP)

2. Co se musí naplnit (verš 24)

Pamatujme na to, že Gabriel poskytuje Danielovi *výklad Jeremjášova proroctví* (Da 9,2; Jr 29,10). Proto se zde opakovaně objevuje číslovka sedmdesát (H. ŠIV^eÍM = sedmdesát). V hebrejštině se však pouhou změnou samohlásek z tohoto slova stane slovo jiné, a sice slovo „týdný“ (H. ŠÁVŮÍM). A s tím se zde také skutečně setkáváme. Čteme zde o sedmdesáti týdnech. V hebrejštině to zní jako “sedmdesát sedmerek” (H. ŠÁVŮÍM ŠIV^eÍM). Otázkou je, zda čísla zde mají aritmetickou nebo symbolickou hodnotu. Vykladači Bible se v odpovědi na tuto otázku různí. Číslo 7 je v Bibli spojeno s tématem plnosti a naplnění. I hebrejské slovo pro přísahu (Š^eVŮÁ) souvisí s číslovkou „sedm“ (ŠEVA, ŠIV^eÁ). Patrně i proto bylo kdysi za porušení přísahy popraveno právě sedm mužů (viz 2S 21,1-6). Snad bychom zde uvedené číselné údaje měli brát spíše symbolicky, jako ukazatele na určitá období. Sedmdesát týdnů let pak může představovat naprosté naplnění Jeremjášova slova (i slov všech ostatních proroků). Toto naplnění sahá zřejmě až ke konci světa.

Během oněch sedmdesáti týdnů let se má uskutečnit 6 věcí, o nichž je zde řeč. Někteří vykladači mají za to, že některé tyto věci se při prvním příchodu Ježíše Krista nenaplnily. Jisté je však to, že všechny se uskutečňují skrze Krista. Zřejmě se zde setkáváme se známým napětím, které trefně vyjadřují slova „už a ještě ne“. V Ježíši Kristu už došlo k rozhodujícím událostem, které jsou naplněním i tohoto proročského slova (např. 1K 15,1-11). Zároveň však se mnohé *ještě neuskutečnilo*. Čekáme ještě na druhý příchod Kristův, kdy vše, co je zatím

nedokončeno, bude dokončeno (sr. 1Te 4,13-5,11). Vše se už uskutečňuje v Kristu (Kristus je totéž co Mesiáš, tedy Pomazaný). On svou smrtí skoncoval s hříchem, přinesl usmíření. Získal nám věčnou spravedlnost. On přivodil pomazání svatyně, tedy církve (viz 1K 3,16), Duchem svatým. Zároveň však čekáme na konečné a naprosté naplnění všech těchto věcí, které je spojeno s Kristovým druhým příchodem. Do všech důsledků se Gabrielova předpověď naplní až v Novém Jeruzalémě (viz Zj 21,1-22,5).

3. Některé události, které k naplnění vedou (verše 25-27)

Co je míněno oním slovem “o navrácení a vybudování Jeruzaléma” ve verši 25? Mohlo by jít o Jeremjášovo proroctví, které Daniel studoval (Da 9,2; Jr 29,10). Má se objevit pomazaný vévoda. Součástí naplnění tohoto slova by mohl být perský král Kýros, kterého v Iz 45,1 nazývá svým pomazaným sám Hospodin. Tento král svým ediktem nastartoval naplňování Jeremjášova slova (viz Ezd 1). Pomazaným by mohl být i judský místodržitel Zerubábel (viz Ezd 3,2), nebo velekněz Jóšua, za něhož byl budován jeruzalémský chrám (Za 6,11nn).

Verš 26 mluví o smrti pomazaného. Součástí naplnění tohoto slova může být smrt velekněze Oniase III., který byl zavražděn roku 170 před Kristem. Avšak v konečném důsledku je naplněním slova o pomazaném sám Ježíš Kristus. Ten zemřel za naše hříchy (1K 15,3). Zřejmě se tu mluví i o zničení chrámu Římany v roce 70. I když součástí naplnění slova mohlo být už znesvěcení chrámu za pohanského vládce, syrského panovníka, Antiocha IV. Epifanése (vládl 175-164 př. Kr.).

Tento pohanský král by mohl být i osobou zmiňovanou ve verši 27. Víme, že Antiochos v Jeruzalémě násilně zaváděl kult Dia Olympského. V plnějším smyslu se zde však mluví o osobě Antikrista. O tomto člověku mluví například apoštol Pavel ve 2Te 2,3, nazývá ho „člověk nepravosti“ (ČEP). Objevení této osoby má předcházet druhému příchodu Ježíše Krista. Ježíš však Antikrista zabije dechem svých úst (viz 2Te 2,8).

Je zřejmé, že úplný mír v zemi zaslíbené a na světě nenastane dříve, než s druhým příchodem Ježíše Krista. Termín tohoto druhého příchodu je ovšem nevypočitatelný (srov. Mk 13,32), a proto ani toto místo Bible nám s určením přesného termínu Kristova příchodu nijak nepomáhá. Všechno se uskuteční v pravý čas, v ten čas, kdy bude doba z Božího pohledu zralá. Tak jako tomu bylo, když Ježíš přišel na svět poprvé: „*Když se však naplnil stanovený čas, poslal Bůh svého syna, narozeného z ženy, ...*“ (Ga 4,4 ČEP)

1/ Stalo se vám někdy, že jste dostali odpověď na modlitbu dříve, než jste se přestali modlit? Vyprávějte.

2/ Myslíte, že druhý příchod Krista by mohl nastat už brzy? Proč?